

รายงานสถานการณ์ ด้านเด็กและเยาวชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ไตรมาส 1

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

คำนำ

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้จัดทำรายงานฉบับนี้ขึ้นเพื่อรายงานสถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชนไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอย่างแพร่หลาย ซึ่งรายงานฉบับนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับสถานการณ์พฤติกรรมการกลั่นแกล้งรังแก(Bully)และสถานการณ์โรคซึมเศร้าของเด็กและเยาวชน โดยให้แนวทางการแก้ปัญหาเพื่อคุ้มครองและช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเด็กและเยาวชนในช่วงตุลาคมถึงธันวาคม เพื่อศึกษาสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนต่อการแสดงออกทางการเมือง นอกจากนี้ยังได้รวบรวมสถานการณ์ของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือนจากสื่อแต่ละช่องทางอีกด้วย

โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ช่วยสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับและสามารถใช้เป็นข้อมูล แนวทางการศึกษาแก้ไขสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบัน เพื่อลดปัญหาความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนไทย รวมทั้งการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานต่อไป

กรมกิจการเด็กและเยาวชน

สารบัญ

คำนำ

ก

สารบัญ

ข

ที่มา

ค

สถานการณ์พฤติกรรมการกลั่นแกล้งรังแกกัน
หรือ บูลลี่ (Bully) ของเด็กและเยาวชนไทย

1

สถานการณ์โรคซึมเศร้าของเด็กและเยาวชน

8

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเด็กและเยาวชน

15

สถานการณ์เด็กและเยาวชนจากสื่อ

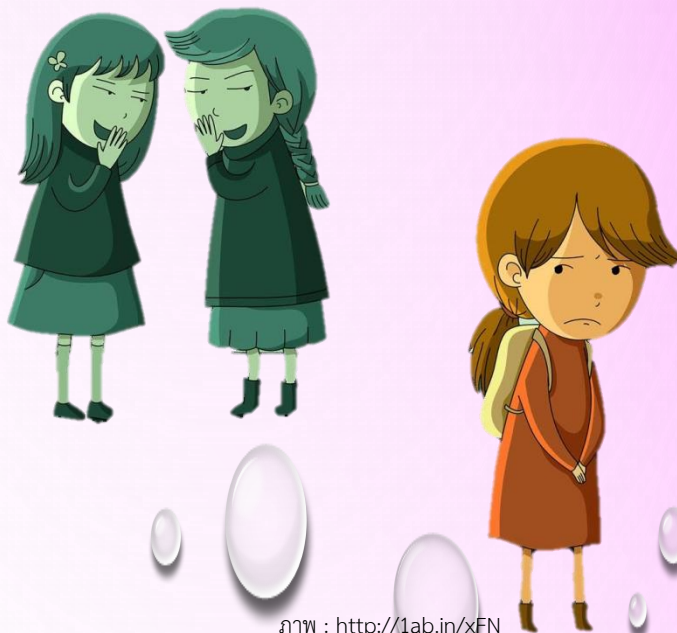
20

ในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม 2563 กรมกิจการเด็กและเยาวชน ได้มองเห็นปัญหาและสถานการณ์เด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้นและเป็นที่น่าสนใจ จากสื่อต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยสถิติส่วนใหญ่ พบว่ามีข่าวเด็กและเยาวชน ถูกทำร้ายร่างกาย ถูกกระทำอนาจาร เสพยาเสพติด การถูกกลั่นแกล้งรังแก อุบัติเหตุ โรคซึมเศร้า เด็กยากจน เด็กจมน้ำ ทะเลาะวิวาท และ การมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยปรากฏการณ์ต่าง ๆ เริ่มมีให้เห็นเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน ดังนั้นกรมกิจการเด็กและเยาวชน จึงได้ศึกษาหาข้อมูลประเด็นที่น่าสนใจ และแปลกใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา ได้แก่ การถูกกลั่นแกล้งรังแก (Bully) โรคซึมเศร้า และ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเด็กและเยาวชน ซึ่งสถานการณ์ ที่กล่าวมานี้ถูกค้นพบจากรายงานสถานการณ์จากสื่อเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2563 โดยสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชนมากขึ้น อย่างเห็นได้ชัด โดยทุกคนควรตระหนักและหาแนวทางป้องกันแก้ไขปัญหา อย่างทันทั่วทั้งที่

กรมกิจการเด็กและเยาวชนจึงได้นำมาเป็นหัวข้อเพื่อศึกษาเกี่ยวกับการรักษาโรคซึมเศร้า แนวทางการปฏิบัติตัวหากถูกกลั่นแกล้งรังแก และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเด็กและเยาวชนนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร เด็กและเยาวชนแสดงออกทางการเมืองอย่างไรบ้าง และได้รวบรวมข้อมูลเพื่อ จัดทำวารสารรายไตรมาสนี้ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่บุคคลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

สถานการณ์ พฤติกรรมการกลั่น แกล้งรังแก หรือ บูลลี่ (Bully) ของเด็กและ เยาวชนไทย

พฤติกรรมกลั่นแกล้งรังแก หรือ บูลลี่(Bully)

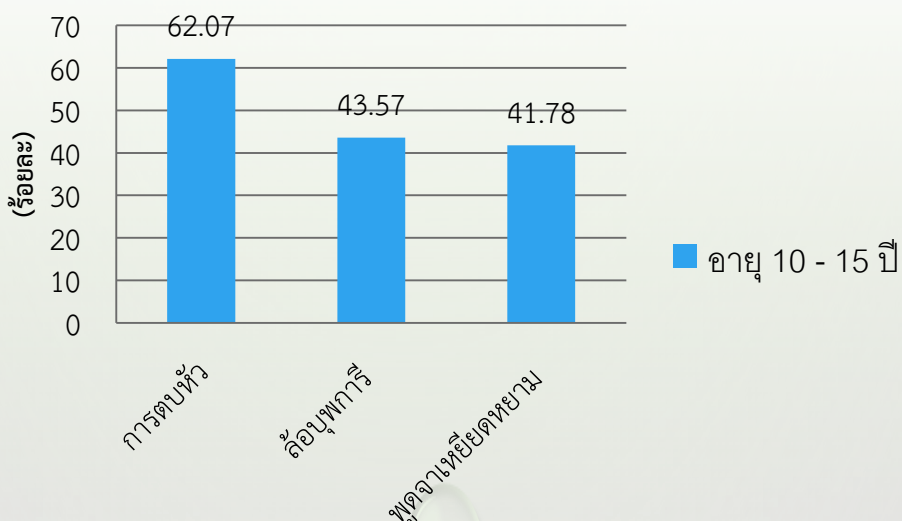
การบูลลี่ คือ พฤติกรรมรุนแรง กลั่นแกล้งรังแกผู้อื่นทั้งทางวาจาและร่างกาย หากเกิดในชีวิตจริงมักเป็นการล้อเลียนรูปร่างหน้าตา สถานะทางสังคม รวมถึงการทำร้ายร่างกาย ส่วนโลกออนไลน์ส่วนใหญ่เกิดจากการประจานกันทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งหลายครั้งการบูลลี่ สร้างผลกระทบทางด้านความรู้สึกมากมายจนอาจเกิดเป็นแผลทางใจฝังลึกจนยากเยียวยา หรืออาจลุกลามไปจนเกิดการปะทะและสร้างบาดแผลทางกายได้

พฤติกรรม “บูลลี่” เด็กไทยติดอันดับ 2 ของโลกรองจากญี่ปุ่น ผลสำรวจพบ เด็กกว่า 91% โดยพฤติกรรมที่ถูกกระทำคือ เคยถูกบูลลี่ ตบหัว ล้อพ่อแม่ พุดจาเหยียดหยาม พบว่า 43% คิดจะตอบโต้เอาคืน 18% ไม่มีสมาธิเรียน 15% ไม่อยากไปโรงเรียน 13% จะเห็นได้ว่าการบูลลี่ในไทย มีระดับความถี่ที่รุนแรง นอกจากนี้ยังพบว่า อายุเด็กที่ถูกบูลลี่จะน้อยลงไปเรื่อยๆ

จากการสำรวจความคิดเห็นเรื่อง “บูลลี่ กลั่นแกล้ง ความรุนแรงในสถานศึกษา” ของกรมสุขภาพจิต ซึ่งได้ลงพื้นที่สำรวจความคิดเห็นเรื่อง “บูลลี่ กลั่นแกล้ง ความรุนแรงในสถานศึกษา” ในกลุ่มเด็กอายุ 10-15 ปีจาก 15 โรงเรียนพบว่า ร้อยละ 91.79 เคยถูกบูลลี่ ส่วนวิธีที่ใช้บูลลี่ คือการตบหัว ร้อยละ 62.07 รองลงมา ล้อบุพการี ร้อยละ 43.57 พุดจาเหยียดหยาม ร้อยละ 41.78 และอื่นๆ เช่น นินทา คำทอ ชกต่อย ล้อปมด้อย พุดเชิงให้ร้าย เสียตสี กลั่นแกล้งในสื่อออนไลน์

นอกจากนี้ 1 ใน 3 หรือ ร้อยละ 35.33 ระบุว่า เคยถูกกลั่นแกล้งประมาณเทอมละ 2 ครั้ง ที่น่าห่วงคือ 1 ใน 4 หรือ ร้อยละ 24.86 ถูกกลั่นแกล้งมากถึงสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง ส่วนคนที่แกล้ง คือ เพื่อน รุ่นพี่ รุ่นน้อง

วิธีที่ใช้ในการกลั่นแกล้ง

ประเภทของการกลั่นแกล้ง (BULLYING)

1. การกลั่นแกล้งทางร่างกาย

การกลั่นแกล้งทางร่างกายจะเกิดขึ้นเมื่อเด็กใช้กำลังทางกาย เพื่อให้ได้อำนาจและการควบคุมเหนือเป้าหมายของพวกเขา ผู้รังแกมักจะมีขนาดใหญ่กว่า แข็งแรงกว่า และก้าวร้าวกว่าผู้ตกเป็นเหยื่อ ตัวอย่างของการกลั่นแกล้งประเภทนี้ได้แก่การเตะ ตี ต่อย ตบ ผลัก และการกระทำทางกาย อื่น ๆ

การกลั่นแกล้งทางกายมีความแตกต่างจากการกลั่นแกล้งในรูปแบบอื่น ๆ คือ สามารถตรวจพบได้ง่ายที่สุด เป็นการกลั่นแกล้งประเภทที่คนคิดถึงมากที่สุดเมื่อนึกถึงการรังแก โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กในโรงเรียน

2. การกลั่นแกล้งโดยคำพูด

ผู้กระทำจะใช้คำพูด การระบุ หรือการเรียกชื่อเพื่อให้ได้อำนาจและการควบคุมเหนือเป้าหมาย โดยปกติแล้วผู้แกล้งจะใช้การดูถูกกันอย่างไม่ไยดี เพื่อดูถูก ลดคุณค่า และทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด พวกเขาเลือกเป้าหมายจากบุคลิกภายนอก การกระทำหรือพฤติกรรม การกลั่นแกล้งประเภทนี้ยังมักมุ่งเป้าไปที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษอีกด้วย

3. การคุกคามในเชิงสัมพันธ์ภาพ (Relational aggression)

การคุกคามในเชิงสัมพันธ์ภาพเป็นการกลั่นแกล้งที่ซ่อนเร้นและค่อยเป็นค่อยไป โดยที่ผู้ปกครองและครูมักไม่ได้สังเกต และบางครั้งอาจเรียกว่าการกลั่นแกล้งทางอารมณ์ การกลั่นแกล้งประเภทดังกล่าวเป็นชนิดหนึ่งของการควบคุมทางสังคมที่ร้ายกาจและร้ายแรง พยายามทำร้ายผู้ตกเป็นเหยื่อหรือทำลายสถานะทางสังคมของพวกเขา ผู้รังแกมักจะแบ่งแยกผู้อื่นออกจากกลุ่ม กระจายข่าวลือ ควบคุมสถานการณ์ และทำลายความมั่นใจ เป้าหมายเบื้องหลังการกลั่นแกล้งประเภทนี้คือการเพิ่มสถานะทางสังคมของตนโดยการควบคุมหรือการแกล้งผู้อื่น

4. การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ (Cyberbullying)

เมื่อเด็กก่อนวัยรุ่นหรือวัยรุ่นใช้อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์มือถือ หรือเทคโนโลยีอื่น ๆ เพื่อสร้างความข่มขู่ หรือทำให้อับอาย หรือพุ่งเป้าหมายไปที่คนอื่น สิ่งนี้จะเรียกว่าการกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ แต่หากมีผู้ใหญ่มาเกี่ยวข้องด้วยในการตามรบกวนดังกล่าว จะเรียกว่า cyber-harassment หรือ cyberstalking (ภาวะแอบเกาะติดชีวิตออนไลน์) ตัวอย่างของการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ มีทั้งการโพสต์รูปที่ทำให้เกิดความเสียหาย การข่มขู่ทางออนไลน์และการส่งอีเมล หรือข้อความที่ทำให้เกิดความเสียหาย

จาก <http://1ab.in/yFx>

5. การกลั่นแกล้งทางเพศ

การกลั่นแกล้งทางเพศ ประกอบไปด้วยการกระทำซ้ำ ๆ ที่ทำให้เกิดความอับอาย และความรำคาญแก่ผู้ที่ตกเป็นเป้าหมายในทางเพศ ตัวอย่างเช่น การเรียกชื่อโดยมีนัยทางเพศ การแสดงความเห็นอย่างหยาบคาย ท่าทางที่หยาบโลน การสัมผัสโดยที่ไม่ได้อนุญาต การยื่นข้อเสนอโดยมีนัยทางเพศและส่อลามก ตัวอย่างเช่น ผู้กลั่นแกล้งอาจแสดงความเห็นอย่างหยาบคายเกี่ยวกับรูปร่างของเด็กผู้หญิง ความมีเสน่ห์ดึงดูด พัฒนาการทางเพศ หรือกิจกรรมทางเพศในกรณีที่น่ารังเกียจมาก ๆ การกลั่นแกล้งทางเพศอาจนำไปสู่การทารุณกรรมทางเพศได้

เด็กผู้หญิงมักตกเป็นเป้าหมายของการกลั่นแกล้งชนิดนี้ ทั้งจากเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงคนอื่น ๆ เด็กผู้ชายอาจสัมผัสพวกเธออย่างไม่เหมาะสม แสดงความเห็นหยาบคายต่อรูปร่าง หรือสร้างเรื่องราว ในอีกแง่หนึ่ง เด็กผู้หญิงอาจเรียกชื่อเด็กหญิงคนอื่น ๆ เช่น “ร่าน” หรือ “แรด” หรือแสดงความเห็นในเชิงดูถูกเกี่ยวกับรูปลักษณ์หรือรูปร่าง และอาจทำให้อับอาย

Sexting ก็อาจนำไปสู่การกลั่นแกล้งทางเพศได้ ตัวอย่างเช่น เด็กผู้หญิงอาจส่งรูปตัวเองไปให้แฟนหนุ่ม แต่เมื่อเลิกกันแล้ว ทางผู้ชายแชร์รูปนั้นให้ทั้งโรงเรียนได้เห็น ผลก็คือเธอตกเป็นเป้าของการกลั่นแกล้งทางเพศเนื่องจากผู้คนล้อเล่นกับรูปร่างของเธอ เรียกเธอด้วยชื่อที่หยาบคายและแสดงความเห็นหยาบโลน เด็กผู้ชายบางคนอาจเห็นสิ่งนี้เป็นโอกาสในการยื่นข้อเสนอ เพื่อข่มขู่หรือทำทารุณก็ได้

6. การกลั่นแกล้งโดยอคติ (Prejudicial bullying)

การกลั่นแกล้งขึ้นอยู่กับอคติที่เด็กก่อนวัยรุ่นและวัยรุ่นมีต่อผู้ที่ต่างเชื้อชาติ ศาสนา หรือรสนิยมทางเพศ การกลั่นแกล้งประเภทนี้อาจรวมกับการกลั่นแกล้งชนิดอื่น ๆ รวมทั้งการกลั่นแกล้งทางออนไลน์ ทางคำพูด ความสัมพันธ์ ทางกาย และบางครั้ง ก็เป็นการกลั่นแกล้งทางเพศด้วย

เมื่อเกิดการกลั่นแกล้งโดยอคติ เด็กจะพุ่งเป้าไปยังคนอื่นที่แตกต่างจากพวกเขา และแบ่งแยกคนเหล่านั้นออกไป บ่อยครั้งที่การกลั่นแกล้งประเภทนี้รุนแรงและนำไปสู่อาชญากรรม จากความเกลียดชัง (Hate crime) ได้ เมื่อใดก็ตามที่เด็กถูกรังแกเนื่องจากเชื้อชาติ ศาสนา หรือรสนิยมทางเพศ การกลั่นแกล้งดังกล่าวควรจะต้องถูกรายงานให้ทราบ

สาเหตุของการกลั่นแกล้ง (BULLYING)

สาเหตุหลายประการที่กระตุ้นให้บางคนถูกกลั่นแกล้งผู้อื่น ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดคือไม่ตอบโต้ โดยใช้ความรุนแรงกลับไป ทำความเข้าใจผู้ที่ชอบกลั่นแกล้งผู้อื่นด้วย การมองย้อนกลับไปถึงตัวตนของเขา ว่าเขาต้องเคยเผชิญอะไรมาจึงกลายเป็นคนที่ชอบกลั่นแกล้งผู้อื่น ซึ่งสาเหตุของการกลั่นแกล้ง มีดังนี้

1. เคยถูกกลั่นแกล้งมาก่อน

คนที่ชอบกลั่นแกล้งผู้อื่น หลายคนเคยถูกรังแกมาก่อน ไม่ว่าจะจากเพื่อนหรือจากครอบครัวก็ตาม และพวกเขาารู้สึกว่าต้องระบายความแค้นโกรธที่ตนเองได้รับออกไปให้ผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากพวกเขาเผชิญกับประสบการณ์ร้ายๆ ในวัยเด็ก เมื่อเขาเติบโตขึ้นเขาจะเป็นผู้ใหญ่ที่ติดนิสัยชอบระบายความโกรธกับผู้อื่น

2. แท้จริงแล้วรู้สึกโดดเดี่ยว

ความรู้สึกโดดเดี่ยวและไม่มีความสำคัญ อาจนำไปสู่การกลั่นแกล้งผู้อื่นได้ ทุกๆ คนต้องการความสนใจและหากไม่ได้รับความสนใจมากพอ การกลายเป็นคนพาล คือ ทางเลือกที่ได้ผล เพราะนอกจากจะได้รับความสนใจแล้วยังช่วยให้พวกเขารู้สึกมีอำนาจมากขึ้น

3. มีความพึงพอใจในตนเองต่ำ

หากใครสักคนรู้สึกว่าตนเองไม่ฉลาดพอ หน้าตาไม่ดีพอ หรือไม่ร่าเริงมากพอ อาจมองหาวิธีการให้ตนเองรู้สึกดีกว่าคนอื่น โดยการกดให้ผู้อื่นต่ำลงกว่าตนเอง

4. ถือว่าตนเองสำคัญ

บางคนที่ชอบกลั่นแกล้งผู้อื่น มักหยิ่งผยองในตนเอง และรู้สึกว่าสิ่งที่พวกเขาทำ หรือสิ่งที่พวกเขาคิดนั้นดีที่สุดในใจ และการถือว่าตนเองสำคัญนี้จะแปรเปลี่ยนไปเป็นความโกรธ เมื่อใครสักคนท้าทาย หรือพิสูจน์ให้เห็นว่าเขาไม่ได้ถูกต้องไปเสียทุกอย่าง

ที่มา <http://1ab.in/fnv>

ผลกระทบจากการกลั่นแกล้ง (BULLYING)

ปัญหาเรื่องความรุนแรง โดยเฉพาะการกลั่นแกล้งกันในสถานศึกษาเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ปัญหาอย่างจริงจังมาก แต่บางสถาบันเมื่อเกิดเรื่องกลับให้มีการปกปิดเรื่องราวมากกว่าการตีแผ่เพราะเป็นห่วงเรื่องชื่อเสียงของสถาบัน รวมทั้งความกลัวของผู้ถูกกลั่นแกล้งเอง จนไม่กล้าบอกคนอื่น และเลือกที่จะเก็บปัญหาเหล่านั้นไว้คนเดียวจนนำไปสู่การโดนทำร้ายร่างกายอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรคซึมเศร้า จนอาจถึงขั้นตัดสินใจจบชีวิตตัวเองลง แต่ที่น่าเศร้าใจไปกว่านั้นคือ ผู้กระทำคิดว่าการกลั่นแกล้งนั้นเป็นเรื่อง “ปกติ” จึงเกิดผลกระทบกับทั้ง 2 ฝ่าย ดังนี้

ผลกระทบที่เกิดจากการกลั่นแกล้ง

- มีภาวะซึมเศร้าและความวิตกกังวล ส่งผลต่อความรู้สึกโดดเดี่ยว
- มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านการนอนหลับ การรับประทานอาหาร
- สูญเสียความสนใจในกิจกรรมที่พวกเขาเคยสนุก
- ภาวะซึมเศร้านี้อาจส่งผลไปถึงวัยผู้ใหญ่ได้
- ปัญหาด้านสุขภาพ
- ประสิทธิภาพทางการเรียนลดลงและมีแนวโน้มที่จะออกจากโรงเรียนกลางคันมากขึ้น

ผลกระทบผู้ที่กลั่นแกล้งผู้อื่น

- อาจจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่เสพติดแอลกอฮอล์หรือสารเสพติดอื่นๆ
- มีพฤติกรรมลักขโมยและเรียนไม่จบ
- มีพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร
- อาจจะเป็นอาชญากรในอนาคต
- มีพฤติกรรมใช้ความรุนแรงกับคู่สมรสหรือลูก และคนใกล้ชิด

เด็กไทยมากกว่า 80%
คิดว่าการ **Bully**
เป็นเรื่องตลก??

แนวทางแก้ไขปัญหาการถูกลั่นแกล้ง

การกลั่นแกล้งเกิดขึ้นเพียงเพราะความสนุกชั่ววูบ ความโกรธชั่วครว หรือเป็นเพียงการตัดสินใจชั่วขณะ แต่ผลที่ตามมาอาจมากมายและส่งผลยาวนานสำหรับผู้ถูกรกระทำ ดังนั้นการรู้จักรับมือกับการกลั่นแกล้ง อาจช่วยหลีกเลี่ยงบาดแผลทั้งทางกาย ใจและสังคม ดังนี้

❖ ใช้ความนิ่งสงบการกลั่นแกล้ง

การนิ่งเฉยต่อการกลั่นแกล้งช่วยให้เรื่องราวการกลั่นแกล้งหายไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้กระทำมักมีเจตนาให้เหยื่อตอบโต้ เพื่อสร้างกระแสความรุนแรงหรือเพิ่มความสนใจ แต่เมื่อผู้ถูกรกระทำเลือกที่จะนิ่งเฉย ผู้ลงมือกลั่นแกล้งอาจรู้สึกเบื่อและถอยทัพไปเองในที่สุด

❖ ตอบโต้อย่างสุภาพ

ด้วยคำพูดและการแสดงออกว่าไม่ได้รู้สึกสนุก หรือไม่ชอบการกระทำรวมถึงวาจาต่างๆ ที่ถูกกล่าวถึงด้วยคำพูดและท่าทีสุภาพ ไม่ตะโกน ขึ้นเสียง หรือใช้คำหยาบคาย รวมถึงชี้แจงอย่างชัดเจนหากเรื่องที่ถูกล่าม้างหาไม่เป็นจริง

❖ พูดคุยกับเพื่อนร่วมชะตากรรมเพื่อช่วยกันแก้ไข

บางครั้งการกลั่นแกล้งไม่ได้เกิดขึ้นกับบุคคลเพียงคนเดียว การหาผู้ร่วมถูกรกระทำจะเป็นการเพิ่มหลักฐานและพยานว่า ผู้กลั่นแกล้งสร้างเรื่องขึ้นทำร้ายเหยื่อมากกว่าจะเป็นเรื่องจริง นอกจากนี้เพื่อนร่วมชะตากรรมอาจเป็นที่ปรึกษาได้ทุกซีกได้เป็นอย่างดี

❖ เปลี่ยนสิ่งแวดล้อม

หากการกลั่นแกล้งทำร้ายร่างกายหรือจิตใจจนยากที่จะยอมรับ การเปลี่ยนที่ทำงาน กลุ่มเพื่อน ก็อาจช่วยฟื้นฟูภาวะบอบช้ำจากการถูกลั่นแกล้งได้เร็วขึ้น

❖ ปรึกษานักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์

การกลั่นแกล้งที่ล้ำเส้นเหยื่อจนกดดันจิตใจ สร้างบาดแผล จนผู้ถูกรกระทำไม่สามารถอยู่ในสังคมต่อไป จนอาจกลายเป็นความเครียด ปลีกตัวจากสังคมไปจนถึงขั้นเก็บกด เป็นโรคซึมเศร้า และจบลงด้วยการฆ่าตัวตาย ดังนั้นทางออกที่ดีคือการพบผู้เชี่ยวชาญไม่ว่าจะเป็นนักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์ เพื่อปรึกษา ทำการรักษาอย่างถูกวิธีและมีประสิทธิภาพ

ที่มา : นพ. โกวิทย์ นพพร

แพทย์ชำนาญการด้านจิตวิทยา โรงพยาบาลสมิติเวช สุขุมวิท

สถานการณ์ โรคซึมเศร้า ของเด็กและเยาวชน

โรคซึมเศร้า (Depression)

โรคซึมเศร้า (DEPRESSION) เป็นโรคทางจิตเวชอย่างหนึ่ง ไม่ใช่แค่ความเศร้าเสียใจอย่างธรรมดาที่เป็นอยู่ในช่วงระยะเวลาสั้นๆแล้วหายไป แต่เป็นความรู้สึกเศร้าอย่างรุนแรงและเนิ่นนานเกินกว่า 2 สัปดาห์ขึ้นไป ซึ่งหากไม่ได้รับการรักษาทางการแพทย์อย่างเหมาะสมแล้ว ก็อาจจะไม่สามารถหายจากโรคนี้ได้ โรคซึมเศร้านั้นสามารถเกิดได้ในทุกเพศและทุกวัย ไม่เว้นแม้แต่เด็กเล็กหรือวัยรุ่นที่เป็นช่วงวัยแห่งความสนุกสนาน

สังคมไทยมีความกังวลกับภาวะซึมเศร้า สอดรับกับรายงานองค์การอนามัยโลก (WHO) พบ 300 ล้านคน เป็นโรคซึมเศร้า ประเทศไทยติดอันดับต้นๆ การสูญเสียจากการฆ่าตัวตายในไทยมีค่อนข้างสูง เฉลี่ย 6 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน โดยข้อมูลปี 2560 กลุ่มเยาวชนอายุ 20-24 ปี มีอัตราการฆ่าตัวตายที่ 4.94 ต่อประชากรแสนคน เพิ่มขึ้นเป็น 5.33 ต่อประชากรแสนคน ในปี 2561 สอดคล้องกับการให้บริการสายด่วนสุขภาพจิต 1323 ที่พบว่า กลุ่มเยาวชนโทรเข้ามาปรึกษาปัญหาสุขภาพจิตมากขึ้น โดยในปีงบประมาณ 2561 จากการให้บริการปรึกษาทางโทรศัพท์ทั้งสิ้น 70,534 ครั้ง เป็นกลุ่มเด็กอายุ 11-19 ปี 10,298 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.6 และเป็นกลุ่มเยาวชนอายุ 20-25 ปี 14,173 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.1 โดย 5 อันดับปัญหาที่พบมากที่สุดในกลุ่มเด็กและเยาวชน คือ ปัญหาความเครียดหรือวิตกกังวล ปัญหาทางจิตเวช ปัญหาความรัก ปัญหาซึมเศร้า และปัญหาครอบครัว สำหรับในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2562 มีผู้โทรเข้ามา ใช้บริการทั้งสิ้น 40,635 ครั้ง เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนอายุ 11-25 ปี จำนวน 13,658 ครั้ง

การให้บริการสายด่วนสุขภาพจิต 1323

พ.ศ	อายุ	จำนวนครั้ง
2561	11-19	10,298
	20 - 25	14,173
2562	11 - 25	13,658

ที่มา : ภาวะสังคมไทยไตรมาสหนึ่ง ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 เดือนมิถุนายน พ.ศ.2562

สาเหตุของโรคซึมเศร้าในเด็กและเยาวชน

สาเหตุของโรคซึมเศร้าในเด็กและเยาวชน มีดังนี้

1. สาเหตุทางร่างกาย

- เกิดจากสารเคมีในสมองคือ เซโรโทนิน (SEROTONIN) มีปริมาณลดลง จึงทำให้รู้สึกเศร้าและหดหู่
- เกิดจากกรรมพันธุ์ที่ถ่ายทอดมาจากคนในครอบครัว เช่น พ่อหรือแม่เป็นโรคซึมเศร้ามามาก่อน
- เกิดจากโรคบางชนิดที่มีผลต่อสมอง เช่น โรคเกี่ยวกับหัวใจและหลอดเลือด

2. สาเหตุทางจิตใจ

- การเลี้ยงดูในครอบครัว เช่น การเลี้ยงดูที่เข้มงวดมากเกินไป การเลี้ยงดูโดยใช้ความรุนแรงทั้งคำพูด และการกระทำรุนแรง การถูกละเลยหรือไม่ได้รับการเอาใจใส่จากคนในครอบครัว
- สภาพแวดล้อม เช่น ถูกเพื่อนแกล้งมาก ๆ ถูกคุณครูดุหรือทำโทษบ่อย ๆ

3. สาเหตุอื่น ๆ

- ความเครียดที่มากจากการเรียนหรือการสอบอย่างหนัก หรือผลการเรียนไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง
- ความสูญเสีย เช่น สูญเสียบุคคลในครอบครัวอันเป็นที่รัก คนรักเลิกจากไป

อาการโรคซึมเศร้า

หากคุณสงสัยว่าตัวเองหรือคนใกล้ชิดเป็นโรคซึมเศร้า ให้สังเกตอาการดังต่อไปนี้ หากมีอย่างน้อย 5 อย่างหรือมากกว่าติดต่อกันอย่างน้อย 14 วันและมีอาการเหล่านี้อยู่เกือบทั้งวัน ถือว่าเข้าข่ายเป็นโรคซึมเศร้า

- มีอารมณ์ซึมเศร้า (เด็กหรือวัยรุ่นอาจมีอาการหงุดหงิด โกรธง่าย)
- เบื่อ หหมดความสนใจหรือความสุขในการ ทำกิจกรรมต่าง ๆ
- นอนไม่หลับ หรือหลับๆตื่นๆหรือหลับมาก
- เหนื่อยง่ายหรือไม่ค่อยมีแรง
- เบื่ออาหารหรือกินมากเกินไป
- รู้สึกไร้ค่า รู้สึกไม่ดีกับตัวเอง
- ไม่มีสมาธิหรือลังเลใจไปหมด
- พุดซ้ำ ทำอะไรซ้ำลงหรือกระวนกระวาย ไม่อยู่นิ่ง
- มีความคิดอยากตาย คิดทำร้ายตัวเอง

ที่มา : <https://www.bumrungrad.com/th/conditions/depression>

ผลกระทบจากการโรคซึมเศร้า

- **ความเสี่ยงของหัวใจวาย** ภาวะซึมเศร้าและความเครียดมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการปล่อยฮอร์โมนที่ไม่ดีต่อร่างกาย ฮอร์โมนเหล่านี้จะเร่งอัตราการเต้นของหัวใจเมื่อเวลาผ่านไป
- **ความผันผวนของน้ำหนัก** ภาวะซึมเศร้ามีบทบาทอย่างมากในการเจริญอาหาร สิ่งนี้สามารถนำไปสู่การเพิ่มน้ำหนักและการเจ็บป่วยที่เกี่ยวข้องกับโรคอ้วน หรือคุณอาจสูญเสียความอยากอาหารทั้งหมดโดยไม่ทานอาหารที่มีประโยชน์ในปริมาณที่เหมาะสม
- **ความอ่อนล้า** ภาวะซึมเศร้าที่ไม่ได้รับการรักษาสามารถลดระดับพลังงานของคุณในระหว่างวัน ซึ่งความเหนื่อยล้าอาจเกิดจากการนอนหลับพักผ่อนที่ไม่เพียงพอในเวลากลางคืน ระบบภูมิคุ้มกันบกพร่อง อาการซึมเศร้าและความเครียดอาจส่งผลเสียต่อระบบภูมิคุ้มกันทำให้คุณเสี่ยงต่อการติดเชื้อและโรคต่าง ๆ ภาวะซึมเศร้าทำให้ภูมิคุ้มกันต้านทานในการต่อสู้กับโรคอ่อนแอลง ซึ่งรวมถึงโรคไข้หวัดและโรคภัยร้ายแรงในระยะยาว เช่น โรคหัวใจและหลอดเลือด
- **อาการนอนไม่หลับ** ภาวะซึมเศร้าสามารถทำให้คุณตื่นในเวลากลางคืน สิ่งนี้อาจเกี่ยวข้องกับความยากในการพักผ่อนหรือผ่อนคลายความตึงเครียดของคุณได้ความลุ่มหลงกับความตาย ภาวะซึมเศร้าอาจทำให้เกิดความลุ่มหลงด้วยการทำร้ายตัวเอง นอกจากนี้ยังสามารถเพิ่มความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายด้วยความรู้สึกลึกซึ้งติด อาการซึมเศร้าอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของคุณ และอาจทำให้คุณรู้สึกเหงาหรือรู้สึกโดดเดี่ยวได้
- **หลอดเลือดตีบตัน** ภาวะซึมเศร้าและความเครียดทำให้เส้นเลือดหดตัวและทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคหัวใจและหลอดเลือดสมอง
- **ความรู้สึกทางเพศลดน้อยลง** ความรู้สึกหดหู่ทำให้คุณไม่สนใจกิจกรรมที่คุณชอบรวมถึงเรื่องเพศ

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลกระทบกับผู้ที่มึภาวะซึมเศร้ามีมากมายกับร่างกายจิตใจของเรา ดังนั้นเราจึงควรหาวิธีแก้ไขและจัดการกับภาวะซึมเศร้าด้วยวิธีที่เหมาะสม และสอดส่องดูแลบุคคลที่อยู่รอบข้างหากมีอาการซึมเศร้าควรรีบหาวิธีแก้ไข หากเราปล่อยไปจะยิ่งทำให้มีผลกระทบมากขึ้นทั้งกับตัวเองและคนรอบข้าง

แนวทางแก้ไขปัญหาอาการโรคซึมเศร้า

1. การป้องกันภาวะซึมเศร้าในกลุ่มวัยรุ่นปกติ(universal depression prevention) เป็นการพัฒนาโปรแกรมเพื่อมุ่งเน้นในการป้องกันภาวะซึมเศร้าในกลุ่มวัยรุ่นทั่วไป ส่วนใหญ่มักจัดกิจกรรมโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (school based program) ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างทักษะ การแก้ปัญหา การเผชิญปัญหา หรือการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านความคิดหรืออารมณ์ ตัวอย่างโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น ได้แก่ การเสริมสร้างทักษะการแก้ปัญหาเพื่อชีวิต โปรแกรมแหล่งประโยชน์สำหรับวัยรุ่น โปรแกรมเพื่อน (FRIENDS program)การบำบัดด้วยการปรับความคิดและพฤติกรรมและการบำบัดด้วยสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษา พบว่าโปรแกรมเหล่านี้สามารถลดภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่น และลดอัตราการเกิดโรคซึมเศร้าได้ในระยะยาว

2. การป้องกันภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง (selective depression prevention) เป็นการจัดกิจกรรมหรือโปรแกรมเพื่อป้องกันภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามารดามีประวัติซึมเศร้า มีความเครียด หรือมีภาวะวิกฤติในชีวิต เช่น ครอบครัวหย่าร้าง หรือมีการสูญเสีย เป็นต้น ซึ่งรูปแบบของโปรแกรมในลักษณะนี้ส่วนใหญ่มักจัดกระทำในส่วนของโรงเรียนเป็นฐาน (school based) ครอบครัวเป็นฐาน (family based) หรือชุมชนเป็นฐาน (community based) โดยมุ่งเน้นกลุ่มวัยรุ่นที่มีบิดามารดาหรือบุคคลในครอบครัว เป็นโรคซึมเศร้า ลักษณะการจัดกิจกรรมที่เน้นการเสริมสร้างทักษะการจัดการกับความคิดที่บิดเบือนการปรับโครงสร้างความคิดใหม่ และการเสริมสร้างทักษะ การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ตัวอย่างโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ โปรแกรมการเสริมสร้างความสามารถในการฟื้นตัวเมื่อเผชิญกับภาวะวิกฤติ การบำบัดด้วยการปรับความคิดและพฤติกรรม เป็นต้น

3. การป้องกันภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นที่มีอาการซึมเศร้า(indicated depression prevention) เป็นการพัฒนาโปรแกรมเพื่อช่วยเหลือหรือลดภาวะซึมเศร้าในวัยรุ่นที่มีอาการของภาวะซึมเศร้า แต่ยังไม่เข้าเกณฑ์การวินิจฉัยโรคว่าเป็นโรคซึมเศร้า มีเป้าหมายสำคัญ เพื่อลดความรุนแรงของระดับภาวะซึมเศร้าและป้องกันไม่ให้เกิดโรคซึมเศร้า เนื้อหาของโปรแกรมจะมีความเข้มข้นในการจัดการกับภาวะซึมเศร้ามากยิ่งขึ้น โดยมุ่งเน้นการทำจิตบำบัด การจัดการกับพฤติกรรมหรือปัญหาด้านสัมพันธ์ภาพ (NHMRC, 2011)ได้แก่ การบำบัดด้วยการปรับความคิดและพฤติกรรมและการบำบัดด้วยสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาเนื้อหาของโปรแกรมให้มีความทันสมัยโดยดึงเอาระบบอินเทอร์เน็ตมาเป็นฐาน (internet based)การติดตามหรือประเมินผลซึ่งพบว่ามีความทันสมัยคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพมากในการลดภาวะซึมเศร้า

แนวทางแก้ไขปัญหาอาการโรคซึมเศร้า

การรักษาโรคซึมเศร้านั้นอาจแตกต่างกันไปในแต่ละคนตามดุลยพินิจของแพทย์โดยขึ้นอยู่กับอาการของผู้ป่วย ซึ่งบางครั้งอาจใช้การรักษาควบคู่กันไปมากกว่าหนึ่งวิธีก็ได้ โดยการรักษาโรคซึมเศร้ามีหลายวิธี ดังนี้

1. การรับประทานยา

แพทย์อาจแนะนำให้ผู้ป่วยรับประทานยาเพื่อบรรเทาอาการซึมเศร้า ซึ่งยาที่ใช้ในการรักษาโรคซึมเศร้านั้นมีอยู่หลายชนิด เช่น ยากลุ่มเอสเอสอาร์ไออย่างฟลูออกซิทีน และพาร็อกซิทีน ยากลุ่มเอสเอ็นอาร์ไออย่างเวนลาฟาซีน ยากลุ่มไตรไซคลิกอย่างอะมีทริปไทลีนและนอร์ทริปไทลีน และยากลุ่มอื่น ๆ อย่าง บูโพรพิออนและเมอร์ทาซาปีน เป็นต้น ซึ่งผู้ป่วยควรใช้ยาตามคำสั่งแพทย์อย่างเคร่งครัด

2. การทำจิตบำบัด

แพทย์อาจแนะนำให้ผู้ป่วยเข้ารับการรักษาด้วยการทำจิตบำบัด ซึ่งเป็นการพูดคุยถึงอาการและปัญหาต่าง ๆ กับนักจิตวิทยา หรือผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพจิตเพื่อปรับเปลี่ยนวิถีคิดและพฤติกรรมของผู้ป่วยให้เหมาะสม โดยการทำจิตบำบัดนั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การบำบัดเพื่อช่วยปรับทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมและปฏิสัมพันธ์ การบำบัดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การบำบัดเพื่อช่วยให้สามารถจัดการกับประสบการณ์ตึงเครียดในชีวิต และการให้ปรึกษาอื่น ๆ เป็นต้น

3. การรักษาด้วยการกระตุ้นสมอง

ในกรณีที่ผู้ป่วยไม่ตอบสนองต่อการรักษาในรูปแบบอื่น แพทย์อาจแนะนำให้เข้ารับการรักษาดังกล่าวด้วยการรักษาด้วยการกระตุ้นสมอง ซึ่งสามารถทำได้ 2 รูปแบบ ได้แก่ การบำบัดด้วยไฟฟ้า ซึ่งเป็นการใช้กระแสไฟฟ้าผ่านเข้าสู่สมองของผู้ป่วย และการกระตุ้นสมองด้วยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า

4. การแพทย์ทางเลือก

ผู้ป่วยอาจเข้ารับการรักษาดังกล่าวด้วยการแพทย์ทางเลือกอย่างการฝังเข็มหรือการฝึกสมาธิ รวมถึงการรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริมหรือสมุนไพรบางชนิดที่อาจช่วยบรรเทาอาการของโรคซึมเศร้าอย่างเซนต์จอห์นเวิร์ทและน้ำมันปลา อย่างไรก็ตาม ผู้ป่วยควรปรึกษาแพทย์ก่อนเสมอ

ทั้งนี้ ผู้ป่วยควรเข้ารับการรักษาและปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อประสิทธิภาพการรักษาที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ผู้ป่วยโรคซึมเศร่ายังต้องการกำลังใจจากครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดในระหว่างที่เข้ารับการรักษาก็ด้วย ดังนั้น ครอบครัวจึงควรใส่ใจและให้กำลังใจผู้ป่วยเพื่อช่วยให้การรักษาราบรื่นและช่วยให้ผู้ป่วยกลับมาใช้ชีวิตที่ดีได้

วิธีรับมือกับโรคซึมเศร้าด้วยตนเอง

นอกจากการรักษาด้วยวิธีการทางการแพทย์ในช่วงต้นแล้ว ผู้ป่วยก็ควรที่จะเรียนรู้และฝึกรับมือกับโรคซึมเศร้าด้วยตนเองด้วยอีกด้วย โดยผู้ป่วยอาจปฏิบัติตามคำแนะนำดังนี้

- เรียนรู้วิธีผ่อนคลายความเครียด รวมทั้งวิธีรับมือกับอาการที่เกิดขึ้นเมื่อต้องเผชิญสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความเครียด เช่น การหางานอดิเรกทำในยามว่างหรือเมื่อรู้สึกเครียด การทำสมาธิ การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การเล่นโยคะ และไทเก็ก เป็นต้น
- ดูแลสุขภาพร่างกายของตัวเองให้แข็งแรงด้วยการพักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอาหารที่มีประโยชน์ รวมทั้งหลีกเลี่ยงการดื่มแอลกอฮอล์และการใช้สารเสพติดทุกชนิด
- บริหารเวลาในแต่ละวันให้เหมาะสม และวางแผนสิ่งที่จะต้องทำอย่างเป็นระเบียบ โดยอาจใช้สมุดจดบันทึกตารางเวลาหรือเขียนบันทึกช่วยเตือนความจำแปะไว้ตามที่ต่าง ๆ นอกจากนี้ ควรเรียนรู้ที่จะปฏิเสธภาระหรือความรับผิดชอบที่เกินกำลัง หรือมีปริมาณมากเกินไปจนจะบริหารเวลาได้ตามกำหนด
- หลีกเลี่ยงการตัดสินใจเรื่องสำคัญในเวลาที่กำลังเผชิญภาวะตกต่ำทางอารมณ์ เนื่องจากอาจทำให้คิดอ่านได้ไม่ดีพอ
- ขอความช่วยเหลือจากครอบครัว เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด เพื่อพูดคุยปรึกษาถึงปัญหาต่าง ๆ ที่กำลังเผชิญอยู่
- อย่าแยกตัวออกจากสังคม พยายามเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับครอบครัวหรือเพื่อน ผูกพันทั้งเข้าร่วมกลุ่มบำบัดโรคซึมเศร้าเพื่อแบ่งปันเรื่องราวและความรู้สึกกับผู้ที่ประสบการณคล้ายกัน

อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือจากครอบครัว เพื่อน และคนรอบข้างก็ถือว่ามีส่วนสำคัญอย่างมาก ซึ่งบุคคลใกล้ชิดควรทำความเข้าใจ ใส่ใจ ให้กำลังใจ และรับฟังปัญหาต่าง ๆ ของผู้ป่วยด้วยความเต็มใจ และหากพบว่าบุคคลใกล้ชิดที่ป่วยด้วยโรคซึมเศร้ามีอาการที่รุนแรงหรือมีอาการที่อาจเป็นสัญญาณบ่งบอกถึงการฆ่าตัวตาย ควรพาไปพบแพทย์หรือแจ้งบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้ทราบทันที ส่วนผู้ที่สงสัยว่าตนเองหรือคนใกล้ชิดกำลังมีอาการของโรคซึมเศร้า ควรรีบไปพบแพทย์เพื่อขอรับคำแนะนำและเข้ารับการรักษาทันที รวมทั้งขอรับคำปรึกษาผ่านการโทรไปที่เบอร์สายด่วนสุขภาพจิต 1323 ได้อีกด้วย

ที่มา : <http://1ab.in/ySN>

การมีส่วนร่วม ทางการเมือง ของเด็กและเยาวชน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของเด็กและเยาวชน

การเคลื่อนไหวทางการเมืองของเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นนักเรียน-นักศึกษา ถือเป็นปรากฏการณ์ครั้งแรกในรอบกว่า 40 ปี ที่มีเด็กและเยาวชนของไทย อายุเฉลี่ยตั้งแต่ 5 -25 ปี เข้ามามีบทบาทและเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยต้องการเข้ามามีบทบาททางการเมืองเพื่อเรียกร้องประชาธิปไตย โดยผู้ชุมนุมส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชนไปจนถึงผู้ใหญ่วัยทำงานและผู้สูงอายุ แต่การนัดชุมนุมกลับเต็มไปด้วยความสงบไม่มีกิจกรรมสร้างความรุนแรง ทำให้เห็นได้ชัดว่าเด็กและเยาวชนไทยให้ความสำคัญทางการเมืองและการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากยิ่งขึ้น การชุมนุมครั้งนี้ทำให้เห็นว่าเด็กไทยปัจจุบันมีการคิดวิเคราะห์และวางแผนโดยใช้สื่อออนไลน์หรือโซเชียลมีเดียในการนัดช่วงเวลาชุมนุมทำให้มีผู้เข้าร่วมชุมนุมอย่างล้นหลาม และเมื่อถึงเวลาที่ต้องสลายการชุมนุมก็ปฏิบัติอย่างรวดเร็ว การชุมนุมของเด็กในครั้งนี้ได้แตกต่างจากในอดีตอย่างสิ้นเชิง เด็กและเยาวชนมีความเป็นอารยะ มีวินัยอย่างเคร่งครัด ชุมนุมกันด้วยความสงบ ช่วยกันเก็บกวาดขยะแบ่งเบากภาวะเจ้าหน้าที่ รักสันติ ไม่ฝ่าฝืนความรุนแรง การชุมนุมจึงได้รับการรับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่จำนวนมากเพื่อเป็นการส่งเสริมในเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองไทยมากยิ่งขึ้น และข่าวสารเรื่องการชุมนุมนั้น ได้กระจายอย่างรวดเร็วเนื่องจากประชาชนสามารถรับรู้ข่าวสารและสามารถติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชนไทยได้อย่างทันสถานการณ์

สถานการณ์การเคลื่อนไหวทางการเมืองของเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้น เกิดจากกรณีเยาวชนปลดแอก ได้ออกมา ประกาศ 3 ข้อเรียกร้องคือ 1.ต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2.ยุบสภา 3.ต้องหยุดคุกคามประชาชน โดยสวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้เห็นถึงความสำคัญและจัดทำสรุปผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนภายใต้ชื่อเรื่องว่า “การชุมนุมประท้วงของนักศึกษา ณ วันนี้” เพื่อต้องการทราบว่าประชาชนทั่วไปมีความคิดเห็นอย่างไรในเหตุการณ์นี้ โดยได้รวบรวมข้อมูลการสุ่มจากกลุ่มตัวอย่างมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด 197,029 คน

ได้เริ่มสำรวจผ่านช่องทางออนไลน์ สรุปผลได้ดังนี้ ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นว่าการประท้วงของนักศึกษาในวันนี้เป็นการเรียกร้องตามระบอบประชาธิปไตย ร้อยละ 59.11 รองลงมาคือเห็นว่าไม่ควรจacob้างสถาบันฯ 41.76% ต่อมาคือเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยของผู้ชุมนุม 40.41% และส่วนน้อยเห็นว่าผู้เกี่ยวข้องควรรับฟัง 40.10% ส่วนทางด้านกรณี 3 ข้อเรียกร้องของผู้ชุมนุม เริ่มจากข้อแรกกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 62.84% และไม่เห็นด้วย 24.85% ข้อที่สองกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการที่เรียกร้องให้ พล.อ.ประยุทธ์ ยุบสภาหรือลาออก 53.88% และจำนวนผู้ไม่เห็นด้วย 38.43% ทางด้านข้อสุดท้ายกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการเรียกร้องให้หยุดคุกคามประชาชน 59.47% และมีจำนวนผู้ไม่เห็นด้วย 29.19% ดังนั้นสรุปผลได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีมุมมองต่อการชุมนุมประท้วงว่าเป็นการใช้สิทธิตามระบอบประชาธิปไตยและเป็นการชุมนุมของคนรุ่นใหม่ที่กำลังแสดงออกเพื่อต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงประเทศไปในทางที่ดีขึ้น แต่การชุมนุมก็ยังคงต้องมีการเคารพในสิทธิของผู้อื่น มีความเป็นสุภาพชน ไม่จacob้างสถาบันฯ และยังคงคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ร่วมชุมนุมเนื่องจากอาจมีผู้ไม่หวังดีเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการเรียกร้องชุมนุม 53.71% และมีผู้ไม่เห็นด้วย 41.17%

ในการชุมนุมครั้งนี้มีบริษัทที่เห็นถึงความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน ได้ดำเนินการจัดโครงการจิตอาสา ที่มีชื่อว่า ในม็อบมีเด็ก “Child in mob” โดย แอมเนสตี้ อินเตอร์เนชั่นแนล ไทยแลนด์ (Amnesty International Thailand) ภาควิชาคุ้มครองสิทธิเด็ก เพื่อไว้ระบุดำเนินการของเด็กและเยาวชนจากโครงการในม็อบมีเด็กยังมีการเพิ่มมาตรการได้เพิ่มพื้นที่ความปลอดภัยให้เด็กตามหลักสิทธิมนุษยชน โดยวิธีการให้อาสาสมัครติดแท็กผูกข้อมือให้กับเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 14 ปี และผูกข้อมือสีชมพูสำหรับเยาวชนที่อายุ 15-18 ปี ที่เข้าร่วมชุมนุม ในโครงการจิตอาสา ในม็อบมีเด็ก ได้ทำการแจกเอกสารข้อมูลสำคัญที่ควรรู้ในแก่เด็กผู้มาเข้าร่วม และมีการประสานให้มีผู้ดูแลความปลอดภัยในเด็กที่ร่วมเข้าเป็นพิเศษเพราะเนื่องจากผู้ชุมนุมกลุ่มนี้มีความเสี่ยงสูงสุด โดยบุคคลที่เป็นอาสาสมัครของโครงการนี้จะสวมใส่เสื้อแจ็คเก็ตสีชมพูเตรียมพร้อมที่จะแจกข้อมือให้เยาวชนจนถึงช่วงสลายการชุมนุมแล้วนำจำนวนข้อมือที่เหลือไปคำนวณเพื่อหาจำนวนเยาวชนที่มาเข้าร่วมการชุมนุม โดยที่ผ่านมาสามารถนับได้ถึง 3000 – 4000 คน อาสาสมัครมีอีกหนึ่งหน้าที่คือคอยช่วยประสานงานให้กับผู้รักษาความปลอดภัยและทีมจัดม็อบเพื่อช่วยสอดส่องดูแลความปลอดภัย

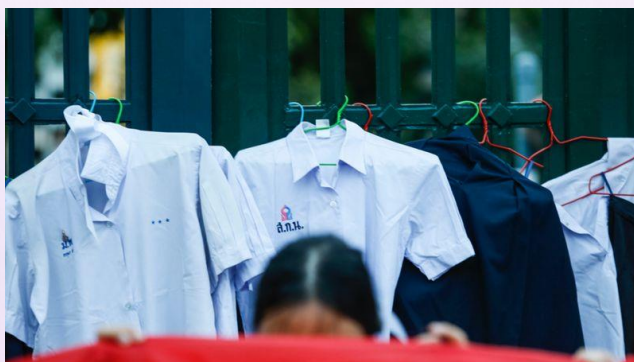

ปรากฏการณ์เด็กและเยาวชนรณรงค์ให้แต่งชุดไปรเวทไปโรงเรียน

ในช่วงการชุมนุมทางการเมืองนอกจากจะมีเรื่องข้อเรียกร้อง 3 ประการแล้ว ยังมีอีกหนึ่งประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน คือ การรณรงค์ใส่ชุดไปรเวทไปโรงเรียนแทนการใส่ชุดนักเรียน เริ่มต้นโดยกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ได้ตั้งชื่อกลุ่มว่า “กลุ่มนักเรียนเลว” ได้ออกมาเรียกร้องให้ยกเลิกการบังคับใส่ชุดเรียนไปโรงเรียน เด็กนักเรียนได้ให้เหตุผลว่าการบังคับใส่ชุดนักเรียนนั้นเป็นการปิดกั้นสิทธิเสรีทางความคิดผ่านการเลือกเครื่องแต่งกายและการแต่งกายนั้นไม่มีผลต่อการเรียน โดยเด็กนักเรียนได้ทำการนัดเด็กนักเรียนทั่วประเทศเพื่อรณรงค์สวมใส่ชุดไปรเวทไปโรงเรียน โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2563 ส่วนทางด้านของ สพฐ. ก็ได้ออกมาแสดงความคิดเห็นว่าการแต่งกายชุดนักเรียนนั้นช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในโรงเรียนเนื่องจากนักเรียนทุกคนแต่งกายชุดนักเรียนที่เหมือนกันซึ่งทำให้เกิดความเท่าเทียม และยังเป็นเป็นการสร้างอัตลักษณ์และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของนักเรียนภายในโรงเรียน ซึ่งเด็กนักเรียนแต่ละโรงเรียนมีเด็กที่มาจากครอบครัวที่แตกต่างกันทั้งเชื้อชาติ ศาสนา ฐานะ หากมิกติดกลางที่ใช้ร่วมกันก็จะเป็นการสร้างวินัยให้อยู่ร่วมกันในสังคมโรงเรียนได้อย่างสงบสุข และส่งผลถึงการใช้ชีวิตในสังคมภายนอกต่อไป

ในขณะเดียวกันได้มีการทำแบบสำรวจความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการที่เด็กแต่งกายชุดไปรเวทแทนการใส่ชุดนักเรียน ซึ่งจัดทำโดย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) หรือ “นิด้าโพล” แจกข้อมูลผลการสำรวจในหัวข้อ “เครื่องแบบนักเรียน จะเอาอย่างไร?” โดยทางด้านนิด้าโพลได้จัดทำแบบสำรวจจากประชาชนที่มีอายุมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป โดยกระจายแบบสอบถามไปยังแต่ละทุกภูมิภาค ระดับการศึกษา และอาชีพทั่วประเทศรวมทั้งสิ้นจำนวน 1,332 หน่วยตัวอย่าง ผลการสำรวจออกมาว่าความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ต่อเครื่องแบบนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.15 ระบุว่า เพื่อส่งเสริมความมีระเบียบวินัยให้แก่เด็กนักเรียน รองลงมา ร้อยละ 24.47 ระบุว่า เป็นการบ่งบอกถึงสถานศึกษาของนักเรียน ต่อมา ร้อยละ 7.96 ระบุว่า เป็นการป้องกันการแอบอ้างเป็นนักเรียน ร้อยละ 7.88 ระบุว่า เพื่อความปลอดภัยของเด็กนักเรียน ร้อยละ 6.31 ระบุว่า ทำให้ผู้ปกครองประหยัด ร้อยละ 4.58 ระบุว่า เป็นความภาคภูมิใจของเด็กนักเรียน / ผู้ปกครอง ร้อยละ 4.28 ระบุว่า เพิ่มภาระด้านการเงินให้ผู้ปกครอง ร้อยละ 3.83 ระบุว่า เป็นการจำกัดเสรีภาพของเด็กนักเรียน ร้อยละ 1.35 ระบุว่า ไม่สามารถนำไปใช้ได้ในทุก ๆ โอกาส ร้อยละ 1.13 ระบุว่า เป็นการแบ่งชนชั้นระหว่างโรงเรียน ร้อยละ 0.98 ระบุว่า เฉย ๆ / ไม่ตอบ / ไม่สนใจ ร้อยละ 0.75 ระบุว่า ทำให้เด็กนักเรียนไม่ปลอดภัยและร้อยละ 0.60 ระบุว่า เป็นเครื่องหมายของการกดขี่ / อำนาจนิยม

ที่มา: https://www.khaosod.co.th/politics/news_4769760

เนื่องจากการชุมนุมที่ผู้ร่วมชุมนุมส่วนใหญ่เป็นเด็กและเยาวชน จึงมีการคิดคำศัพท์แปลกใหม่ที่กลุ่มเด็กและวัยรุ่นนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในช่วงของการชุมนุมและได้ยกตัวอย่างคำศัพท์มาเพื่อเป็นการศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในช่วงการชุมนุม ที่สามารถยกตัวอย่างได้ ดังนี้

คำศัพท์ม็อบ2020	คำศัพท์ปกติ
แกง	แก๊ง
ปฏิบัติการจึก	สับขาหลอก
แครอท	พระ
เบบี้แครอท	เณร
บรอกโคลี	ทหาร
มอคค่า	ตำรวจสีกากี
มินเนียน	กลุ่มคนเสื้อเหลือง
CIA	รถขายของ
หน่วยข่าวเคลื่อนที่เร็ว	รถขายลูกชิ้น
เบบี้คริสตัล	ผู้ชุมนุมในชุดเสื้อกันฝน
นาตาชา โรมานอฟ	สายลับ

จากสถานการณ์เด็กและเยาวชนกับการมีส่วนร่วมทางด้านการเมืองที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2563 นั้น ทำให้ประชาชนได้เห็นถึงพลังของเด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ที่มีความสนใจและแสดงออกทางการเมืองมากขึ้น แต่ทั้งนี้เด็กและเยาวชนซึ่งได้ชื่อว่าเป็นอนาคตของชาติควรรู้บทบาทหน้าที่ของตนเองและควรแสดงออก รวมทั้งปฏิบัติตัวให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมอย่างถูกต้อง โดยต้องคำนึงถึงหลักความเป็นจริงและบริบทของสังคมในยุคปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งเด็กและเยาวชนจะต้องคิด วิเคราะห์ และใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบ ก่อนตัดสินใจลงมือปฏิบัติ

สถานการณ์ เด็กและเยาวชน จากสื่อ

ประจำเดือน ตุลาคม 2563

รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนจากสื่อ ประจำเดือนตุลาคม 2563

- สถานการณ์อาเซียนบวก 3 ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่
 - โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
 - การล่องละเมิดทางเพศในเด็กและสตรี
 - ความรุนแรงในครอบครัวและสังคม
 - สถานการณ์การฆ่าตัวตาย
 - สถานการณ์ใช้เลือดออก
- สถานการณ์สำคัญในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่
 - แพทย์เตือนไวรัส RSV ระบาดหนักกว่าโควิด 19 กลุ่มเสี่ยงเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี
 - นร. ทุกประเภทความพิการร่วมงาน “เด็กพิการเรียนไหนดี 64” สานฝันอาชีพ

3. สถานการณ์สำคัญของเด็กและเยาวชนในช่วงเดือนตุลาคม 2563

จากรายงานข่าวในสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ประจำเดือนตุลาคม 2563พบว่า มีประเด็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่สำคัญ ดังนี้

3.1 เด็ก พบประเด็นปัญหาที่ปรากฏในสื่อ 18 ประเด็น จำนวน 102กรณี ดังนี้

อันดับที่ 1 ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 23 กรณี คิดเป็นร้อยละ 22.55

อันดับที่ 2 ถูกกระทำอนาจาร จำนวน 15 กรณี คิดเป็นร้อยละ 14.71

อันดับที่ 3 ถูกข่มขืน จำนวน 9 กรณี คิดเป็นร้อยละ 8.82

อันดับที่ 4 อุบัติเหตุทางถนน รอดชีวิต และ ถูกสัตว์ทำร้าย จำนวน ๗ กรณี คิดเป็นร้อยละ 6.86

จากประเด็นปัญหาสูงสุดทั้ง 4 ประเด็น พบว่าในเดือนตุลาคม 2563 เด็กถูกทำร้ายร่างกาย มีสถิติสูงสุด รองลงมาคือ เด็กถูกกระทำอนาจาร ตามลำดับ

3.2 เยาวชน พบประเด็นปัญหาที่ปรากฏในสื่อ 10 ประเด็น จำนวน 13 กรณี ดังนี้

อันดับที่ 1 ทำลายทรัพย์สิน/ผู้อื่น จำนวน 3 กรณี คิดเป็นร้อยละ 23.08

อันดับที่ 2 เสพยาเสพติด ขโมยจักรยาน ถูกกระทำอนาจาร จำนวน 2 กรณี คิดเป็นร้อยละ 15.38

อันดับที่ 3 โรคมึนเศร้า ฆ่าตัวตาย ถูกฆ่า ฉ้อโกง ฆ่าผู้อื่น ถูกกลั่นแกล้งรังแก (Bully)

จำนวน 1 กรณี คิดเป็นร้อยละ 7.69

จากประเด็นปัญหาสูงสุดทั้ง 4 ประเด็น พบว่าในเดือนตุลาคม 2563 ทำลายทรัพย์สิน/คนอื่น มีสถิติสูงสุด รองลงมาคือ เสพยาเสพติด ขโมยจักรยาน ถูกกระทำอนาจาร มึนเศร้า ฆ่าตัวตาย ถูกฆ่า ฉ้อโกง ฆ่าผู้อื่น ถูกกลั่นแกล้งรังแก (Bully) ตามลำดับ

ประจำเดือน พฤศจิกายน 2563

รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนจากสื่อ ประจำเดือนพฤศจิกายน 2563

1. สถานการณ์อาชญากรรม 3 ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่

- 1.1 โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
- 1.2 การล่วงละเมิดทางเพศในเด็กและสตรี
- 1.3 ความรุนแรงในครอบครัวและสังคม
- 1.4 สถานการณ์การฆ่าตัวตาย
- 1.5 สถานการณ์ใช้เลือดออก

2. สถานการณ์สำคัญในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่

- 2.1 เด็กป่วย RSV เพิ่มขึ้น 500 ราย แนะนำผู้ปกครองเลี้ยงพาเด็กไปยังที่พุกพล่าน
- 2.2 ผู้ติดเชื้อโควิด 19 เพิ่ม 21 ราย ยอดสะสม 3,998 รายยังรักษาในรพ. 135 ราย

3. สถานการณ์สำคัญของเด็กและเยาวชนในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2563

จากรายงานข่าวในสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ประจำเดือนพฤศจิกายน 2563 พบว่า มีประเด็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่สำคัญ ดังนี้

3.1 เด็ก พบประเด็นปัญหาที่ปรากฏในสื่อ 21 ประเด็น จำนวน 78 กรณี ดังนี้

- อันดับที่ 1 ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 19 กรณี คิดเป็นร้อยละ 24.36
- อันดับที่ 2 อุบัติเหตุรถจักรยาน และ ยากจน จำนวน 7 กรณี คิดเป็นร้อยละ 8.97
- อันดับที่ 3 จมน้ำ และ ถูกข่มขืน จำนวน 6 กรณี คิดเป็นร้อยละ 7.69
- อันดับที่ 4 ทิ้งทารก จำนวน 5 กรณี คิดเป็นร้อยละ 6.41

จากประเด็นปัญหาสูงสุดทั้ง 4 ประเด็น พบว่าในเดือนพฤศจิกายน 2563 เด็กถูกทำร้ายร่างกาย มีสถิติสูงสุด รองลงมาคือ อุบัติเหตุรถจักรยาน และ ยากจน ตามลำดับ

3.2 เยาวชน พบประเด็นปัญหาที่ปรากฏในสื่อ 20 ประเด็น จำนวน 20 กรณี ดังนี้

- อันดับที่ 1 ทำร้ายร่างกายผู้อื่น จำนวน 4 กรณี คิดเป็นร้อยละ 20
- อันดับที่ 2 ทะเลาะวิวาท ฆ่าตัวตาย ข่มขืนผู้อื่น ถูกข่มขืน จำนวน 2 กรณี คิดเป็นร้อยละ 10
- อันดับที่ 3 ภัยออนไลน์ ถูกกลั่นแกล้งรังแก(Bully) ยาเสพติด ขโมย จี้ ปล้น อุบัติเหตุเสียชีวิต
- ฉ้อโกง ยากจน การมีส่วนร่วมทางการเมือง จำนวน 1 กรณี คิดเป็นร้อยละ 5

จากประเด็นปัญหาสูงสุดทั้ง 4 ประเด็น พบว่าในเดือนพฤศจิกายน 2563 ทำร้ายร่างกายผู้อื่น รองลงมาคือ ทะเลาะวิวาท ฆ่าตัวตาย ข่มขืนผู้อื่น ถูกข่มขืน และ ภัยออนไลน์ ถูกกลั่นแกล้งรังแก(Bully) ยาเสพติด ขโมย จี้ ปล้น อุบัติเหตุเสียชีวิต ฉ้อโกง ยากจน การมีส่วนร่วมทางการเมือง โรคซึมเศร้า ตามลำดับ

ประจำเดือน ธันวาคม 2563

รายงานสถานการณ์เด็กและเยาวชนจากสื่อ ประจำเดือนธันวาคม 2563

- สถานการณ์อาเซียนบวก 3 ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่
 - 1.1 โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
 - 1.2 การล่องละเมิดทางเพศในเด็กและสตรี
 - 1.3 ความรุนแรงในครอบครัวและสังคม
 - 1.4 สถานการณ์การฆ่าตัวตาย
- สถานการณ์สำคัญในประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ได้แก่
 - 2.1.1. ผู้ติดเชื้อโควิด - 19 เพิ่ม 115 ราย เป็นใน ประเทศ.134 ราย ยอดสะสม 6440 ราย เสียชีวิต 61 รายยังรักษาในโรงพยาบาล 2195 ราย
 - 2.1.2. ค่าฝุ่น PM 2.5 สูงเกินมาตรฐาน 56 พื้นที่ ติดอันดับ 8 ของโลกเมืองมลพิษ

3. สถานการณ์สำคัญของเด็กและเยาวชนในช่วงเดือนธันวาคม 2563

จากรายงานข่าวในสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ประจำเดือนธันวาคม 2563 พบว่า มีประเด็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่สำคัญ ดังนี้

3.1 เด็ก พบประเด็นปัญหาที่ปรากฏในสื่อ 19 ประเด็น จำนวน 68 กรณี ดังนี้

อันดับที่ 1 ถูกทำร้ายร่างกาย จำนวน 14 กรณี ร้อยละ 20.58 %

อันดับที่ 2 จมน้ำ จำนวน 10 กรณี ร้อยละ 14.70 %

อันดับที่ 3 อุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ จำนวน 8 กรณี ร้อยละ 11.75

อันดับที่ 4 ป่วยและพิการ จำนวน 6 กรณี และ ร้อยละ 8.82

อันดับที่ 5 ติดโควิดและยากจน ประเด็นละ 5 กรณี และ ร้อยละ 8.82

จากประเด็นปัญหาสูงสุดทั้ง 5 ประเด็น พบว่าในเดือนธันวาคม 2563 เด็กถูกทำร้ายร่างกาย มีสถิติสูงสุด รองลงมาคือ จมน้ำ และ อุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ ตามลำดับ

3.2 เยาวชน พบประเด็นปัญหาที่ปรากฏในสื่อ 17 ประเด็น จำนวน 20 กรณี ดังนี้

อันดับที่ 1 ทำร้ายร่างกายผู้อื่น/ทะเลาะวิวาท/ถูกทำร้าย/ถูกข่มขืน

ประเด็นละ 5 กรณี ร้อยละ 10.86%

อันดับที่ 2 ติดโควิด / ถูกกระทำอนาจาร ประเด็นละ 4 กรณี ร้อยละ 8.69%

อันดับที่ 3 คำประเวณี/ยาเสพติด(คำ)/ขโมย/จี้/ปล้นฆ่าตัวตาย/ซึมเศร้า/กระทำอนาจารผู้อื่น

ประเด็นละ 2 กรณี ร้อยละ 4.34%

อันดับที่ 4 การมีส่วนร่วมทางการเมือง/ภัยออนไลน์/ยาเสพติด(เสพ)/อุบัติเหตุเสียชีวิต

ประเด็นละ 1 กรณี ร้อยละ 2.71%

จากประเด็นปัญหาสูงสุดทั้ง 4 ประเด็น พบว่าในเดือนธันวาคม 2563 เยาวชนทำร้ายร่างกายผู้อื่น/ทะเลาะวิวาท/ถูกทำร้าย/ถูกข่มขืน มีสถิติสูงสุด รองลงมาคือ เยาวชนติดโควิด/ถูกกระทำอนาจาร และ คำประเวณี/ยาเสพติด(คำ)/ขโมย/จี้/ปล้นฆ่าตัวตาย/โรคซึมเศร้า/กระทำอนาจารผู้อื่น และการมีส่วนร่วมทางการเมือง/ภัยออนไลน์/ยาเสพติด(เสพ)/อุบัติเหตุเสียชีวิต ตามลำดับ